

ԴԱՍ ՄԸ ԼԻՆՏՊԵՐԿԷՆ

Դեռ երէկ Օդերու Արծիւը Լինտպերկ ոչ ոքի ծանօթ էր, իսկ այսօր համաշխարհային հերոս մըն է ան, որովհետեւ մեծ արիւթեամբ կտրեց անծայրածիր ովկիանոսը եւ 33 1/2 ժամէն հասաւ Բարիդ:

Ժողովուրդի խոհարհ խաւերու ծնունդ այս մեծ դաւակը ողջունուեցաւ գրեթէ բոլոր ազգերէն, եւ նոյն իսկ ներկայացաւ թաղաւորներու եւ անոնցմէ ստացաւ պատուանշաններ:

Այս մեծ երկիրը աւելի դնահատեց իր մեծ դաւակը, ժողովուրդը մեծ թափօրներ կազմած՝ իր յարգանքն ամենացայտուն ապացոյցը տուաւ, իսկ կառավարութեան կողմէ ստացաւ բազմաթիւ շքանշաններ ու տիտղոսներ, եւ ո՞վ գիտէ ապագան ի՞նչ պատիւներ վերապահած է անոր:

Լինտպերկի այս յաջողութիւնը դիպումներն արդիւնքը չէր, այլ խիզախութեան եւ աննկուն կամքի: Հարստանալու մարմալը չէր որ զինքը մղեց արկածախնդրութեան, եթէ այդպէս ըլլար՝ անիկա այսօր միլիոններու տիրացած էր: Անիկա մերժեց բոլոր դրամական առաջարկները եւ նոյն իսկ Թրանսայի մէջ իրեն տրուած նուէրները բաշխեց հաշմանդամ զինուորներու:

Իրապէս զարմանալի է տեսնել դեռ հաղիւ 26 դարուններ բոլորած երիտասարդ մը, այն ալ ծնած այս դրամապաշտ ճանչցուած երկրին մէջ, որ կ'անդունէ դրամը, յայտարարելով թէ ինք պիտի մնայ օդանաւորդ մը, այսինքն մարդ մը խոնարհ եւ համեստ:

Լինտպերկ, իր այս ընթացքով ապացուցուց թէ դրամը չէ որ մարդս կը բարձրացնէ, այլ բարոյական արժէքներ, այն է համեստութիւն եւ ծառայութիւն հանդէպ ազգին:

Դժբախտաբար մեր մէջ կան շատեր, որոնք դրամի ետեւէ կը վազեն հեւ ի հեւ, առանց հետաքրքրուելու ազգային ու հայրենակցական ցաւերով: Այս ընթացքը սակայն մարդս չի բարձրացներ, այլ կը նուաստացնէ: Եթէ կ'ուզենք յարգուիլ՝ պէտք է մեր մէջ մշակենք համեստութեան եւ ծառայութեան ոգին:

Լինտպերկ իր ծառայութիւնով եւ համեստութեամբ էր որ մեծցաւ. անոր անունը Ամերիկայի պատմութեան ամենափայլուն էջերուն մէջ յաւէտ անջնջելի պիտի մնայ:

Ահա հարստութեան մեծագոյնը: Դաս առնենք Լինտպերկի օրինակէն:

Եիֆալօ

ԾՕՎԱՌՅԻ

ԶԷԻ ԱՎՆԿԱԼԵՐ

Այնպէս կ'երեւի թէ տակաւին շատ սորվելիք ունինք մենք Չնքուշցիներս՝ ազնիւ եւ շինարար դործ կարենալ կատարելու համար:

Ժամանակ մը օտարներ շահագործեցին Հայ Ազգը, խաբեցին ողջ Հայութիւնը՝ մինչեւ որ ներկեցին իրենց հաւկիթները, լքեցին մեզ երբ այլեւս ոչինչ ունէինք տալիք, որով հարիւր հազարներով անտուն եւ աստանդական փողոցը մնացինք:

Այս դասն ալ՝ թէեւ շատ սուղ, բայց շատ լաւ սորվեցանք ազգովին, սորվեցանք մանուալ մենք մեզի օգնելու անհրաժեշտութիւնը եւ օտարներէ գալիք օժանդակութեան չափն ու արժէքը:

Ինքնօգնութեան անհրաժեշտութիւնը սորված ենք ըսի, եւ այս յուսադրութեամբ կը խորհէի թէ Չնքուշ Կերաշինաց Միութեան գործերը լաւ ճամբու մէջ են եւ մանուալ

վերջերս շատ դժուարանուած ընդհ. կեդրոնացումը կատարուած իրողութիւն մըն է եւ մենք հասած ենք մեր բազմաբնիկ, այսինքն ասկէ յետոյ պիտի կարենայինք Չնքուշցիութիւնը համախմբել Հայաստանի ներկայ սահմաններուն մէջ եւ յաւերժացնել հին Չնքուշը նորի մը կառուցումով:

Եւ սակայն, ցաւ ի սիրտ ըսեմ որ, «Ծովառ»-ի 9—10 11րդ թիւերը եկան պաղ ջուր լեցնելու իմ շատ տաք յորուս վրայ (ձգէ որ այդ տեսակ խնդիրներէ յուսահատող չեմ): Բայց ինչո՞ւ մեզի պէս փոքրաթիւ տեղացիներու թիւը իմացութիւններ կան: «Ծովառ»-ի 9րդ թիւին մէջ գրէինք Պրն. Ս. Յակոբեան բաց նամակով մը կը մատնանշէր Վերաշինութեան գործերուն յապաղման պատճառներէն 10րդ թիւին մէջ Նիւ Եօքէն Պրն. Ա. Մինասեան պատմախոսութիւն մը մեր ներքին փառութիւններէն բաւական բան կը պարզարանէր: Իսկ 11րդ թիւի խմբագրականը Շիքաշահ «անկարգապահ» կը կոչէր եւ կը հրաւիրէր Կեդրոնը որ վերադառնալու իր կարգադրութեանց եւ գործունէութեան մէջ:

Անշուշտ, ինչպէս ամէն ընկերութեան, մեր մէջ ալ թաւաքաւար իրողութիւններ զանազան հարցերու շուրջ. ապա ընտանիք եւ նշան առողջ մտածողութեան, անհասկնալիք եւ աններելի սակայն անկարգապահութիւնն է, որով տեւ այս վերջինք քանդիչ է եւ մահացու:

Խօսքս մասնաւորելով Շիքաշահի մասին, քանի որ ալ նախապէս Շիքաշահի եղած եմ, ըսեմ թէ մեծ յոյս ու Շիքաշահի մեր հայրենակիցներուն վրայ, թէ շատ բարեգլուխ մը պիտի խաղան մեր Միութեան գործերուն մէջ: Սակայն այնպէս կ'երեւի թէ՝ Շիքաշահի մեր պատուական հրենակիցներէ ոմանց միտքը չարացեր է, որ ընդհանուր եւ Կեդրոնին համակերպիլ չեն ուզեր: Ասիկա կը նշանակէ Միութեան տկարացումը: Այս մեկուսացումով իրենք է կը վարկաբեկուին մեր միւս հայրենակիցներուն առջեւ, որ անպատուաբեր է մեր Շիքաշահի հայրենակիցներու հրաւին: Գոնէ ես այսպիսի արարք մը չէի աւնկալեր անմիջական մէկէն:

Բայց հարցնենք մեր հայրենակիցներուն թէ եթէ իրենց օգնութեամբ չէին ուզեր եւ թիւը ըմբռնում ունէին Կեդրոն մասին, ինչո՞ւ մեծագումար ծախսերով այնքան երկամբ հարցեր չէին կտրեցին եւ Պատգմ. Ժողովին ներկայ եղան եւ զովին մէջ իսկ անփառահիշատակ սերմեր ցանել ջանացերը վստահ դիտէին թէ հոն դացողը Միութեան շահ պաշտպանելու համար միաբանուելու պատրաստ էր: Աւելի զարմանալի այն է որ Շիքաշահի մեր հրենակիցները թոյլ տուած են որ կարգ մը քմահաճ պարսկներ չարաչար գործածեն մասնաճիւղին վստահութիւնը մինչեւ իսկ Միութեան դրամով երթան անմիաբանութեամբ քարոզելու Պատգմ. Ժողովին մէջ: Մեղք չէ՞ մեր Միութեան դրամներուն որ այսպէս յոժմովտս կը վատնուին:

Մենք՝ հայրենակիցներ, հոս Ամերիկայի մէջ պատրիք տեղ ունինք, գործարանները գործելու համար գործ ունինք, վերջապէս հանգիստ ենք ամէն տեսակէտով: Այս ցաւալի ընթացքով մեր անոք եւ կարօտ դաղթականութիւնը դէմ է որ կը մեղանչենք, որովհետեւ Կեդրոնը իր մաղբրութեան տակ դրամ չունենալով չի կրնար օգնութիւն փութալ կարօտեալներու եւ Միութեան այլ պէտքերուն:

Սիրելի հայրենակիցներ, մենք բոլորս ալ այդ դրամները զոհած ենք եւ պիտի զոհենք ի նպաստ մեր դաղթականութեան պէտքերուն. այս օգտակար գործը կ'ըլլայ կեդրոնացումով միայն: Ուրեմն՝ տանք Կեդրոնին եւ ուժեղացնենք մարմինը իր օրինական սահմանին մէջ եւ գործնական ջանքերը իրմէ: Ահա մեր փրկութեան միակ միջոցը, այս պէս մասնաճիւղեր անջատաբար ընկելիք ոչինչ ունին:

պիտի հեղինակութիւնը պիտի չճանչնանք, հապա որո՞ւ
«մասնաճիւղ»ը կ'անուանենք ինքզինքնիս: Եթէ յամառինք
ու չանսանք կեղերոնացումի դրութեան, այդ պարագային
մենք ստիպուած ենք տեղական գործունէութիւնները նկա-
տել բացարձակապէս շահագործում եւ անհատական փա-
ռամուրութիւն:

Ուրիշ պարագայ մըն ալ: Մենք մեզի «հայրենասէր»ի եւ
եւ «քաջ»ի հովեր կուտանք: Թերեւս այդպէս ալ ենք, եւ ի-
րականութիւնէ է որ ուրիշներու համար թէ՛ քաջ ենք եւ թէ՛
զոհող, բայց հանգէպ մենք մեզի քիչ մը խնդրական է, ո-
րովհետեւ ցարդ աչքառու ոչինչ ըրած ենք մենք մեզի հա-
մար: Անոնք, որոնք մեզ «քաջ»եր եւ «զոհող»ներ կը նկա-
տեն, այսօր անոնք իրենց տունները վերաշինելու կ'աշխա-
տին եւ գրեթէ կտրած են կէս ճամբան. իսկ մենք դմեզ կը
նախատենք անվստահութեան պէս քանդիչ զէնքեր գործա-
վծելով իրարու դէմ: Իրապէս որ այս մեծ ամօթ մըն է մեզ
Ձեռնչցիներու համար, ասիկա ոեւէ տեղ չի հասցներ մեզ:

Մէկ հարցում մըն ալ եւ վերջացնեմ: Այս անվստահու-
թեան եւ ասպիկեղերոնացումի փաստաբանները արդեօք կ'ըմ-
բռնեն թէ ուր կ'առաջնորդեն մեր Միութիւնը եւ մեզ:
Ֆրէզնո, Քալիֆ.
ՃԱՆ ԱՇՏԱՐԱԿԵԱՆ

ՆՈՐ ՏԱՐԻՈՅ ԱՌԹԻԻ

Սիրելի Աշխատակիցներ «Ծովառ»ի,
Սրտի անհուն դոհունակութեամբ է որ կը յայտնենք ձեզ
«Ծովառ»ի Ա. տարեկիցն ու Բ. տարւոյն՝ 1928ի սեմէն ներս
իր մուտքը:

Առաջին տարուան ընթացքին ձեզ հետ ձեռք ձեռքի տը-
ւած հաւասարապէս գործակցելով յաջողութեամբ բոլորե-
ցինք 1927ը: Նոյնքան եւ ալ աւելի սերտ գործակցութեամբ
«Ծովառ»ի հետ մտնենք Բ. եւ 1928ի նոր տարուան սեմէն
ներս, մեզ հետ առնելով նաեւ նոր յոյս, նոր խանդ ու ե-
ռանդ, օգտակար ըլլալու համար մեր հայրենակիցներուն եւ
մշակելու անոնց մէջ գործելու, ծառայելու եւ ինքնօգնու-
թեան փրկարար ողին: Քաջ գիտենք թէ մեր աշխատակից-
ները գրած են ու պիտի գրեն «Ծովառ»ի էջերէն՝ միշտ մեր
հայրենակիցներու եւ Հայրենակցականին շահերը ամէն բա-
նէ գերիվեր դասելով:

Նոր տարւոյն հետ շատ իրաւացիօրէն կ'ակնկալենք մեզ
հետ ունենալ նաեւ նոր գործակցողներ, որոնք տակաւին
չարգարացողին իրենց վրայ դրուած յոյսերը: Մեր այս
պատուական ու բանիմաց հայրենակիցներէն իրապէս կ'ա-
կընկալենք որ քիչ մը աւելի մօտէն հետաքրքրուին մեր եւ
իրենց հայրենակցական գործերով ու գրեն իրենց թեր ու
դէմ տեսակէտները «Ծովառ»ի էջերուն մէջ: Հարկ չենք
տեսներ հոս յիշելու իրենց անունները: Նոր տարիի առթիւ
իրենց կը մաղթենք նոր սիրտ ու սէր հանգէպ իրենց կարօտ
հայրենակիցներուն, որոնք ակնկառոյց կ'սպասեն մեր բո-
լորիս օժանդակութեան:

Շիֆալօ

ՍԵԻ ՔԱՐ

ԾՕՎԱՌԻ ԹՂԹԱԿԻՑՆԵՐՈՒՆ

Կը խնդրենք «Ծովառ»ի թղթակիցներէն որ իրենց գրու-
թիւնները մեզի հասցնեն ամէնէն ուշ ամէն ամսու կիսուն:
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՇՆՈՐՀԱՒՈՐ ՍԲ. ԾՆՈՒՆԴ

Շնորհաւոր Սբ. Ծնունդ. եւ երջանիկ Նոր Տարի բոլոր
Ձմեռւոյցիներու եւ «Ծովառ»ի ընթերցողներուն:

«ԾՕՎԱՌ»

ՄԵՐ ՊԱՐՏԵԸ

Մեր սիրելի «Ծովառ»ը ժամանակին գրեց Ձեռնոյ Վերջ.
Միութեան Պատգմ. Ժողովին դումարումը ի Լօրէնս: Մենք
վստահ ենք որ այս Ժողովները տեղի կ'ունենան մեր հայրե-
նակիցներու հայրենասիրական սլարտականութեանց գիտակ-
ցութենէն մղուած եւ իրենց գործելու եռանդը հաւաքարար
ի սպաս դնելու մեր վերականգնումի գործին մէջ:

Կարգացինք նաեւ Ժողովին քուէրկած որոշումները, որ
յոյժ գնահատելի էին: Այս որոշումները գործադրութեան
դրուելու համար վստահաբար պիտի չգտնուի մէկ հատ
հայրենակից իսկ, որ թերանայ իր պարտականութեանց մէջ
եւ զօրավիգ չհանդիսանայ Կեղերոնին՝ ըստ կարելոյն գոր-
ծադրելով իրեն յանձնուած գործերը:

Վստահ ենք նոյն իսկ մեր Ամերիկաբնակ հայրենակից-
ներու տիկիներու մասին ալ, թէ անոնք եւս պիտի հետա-
քրքրուին արտասահմանի մէջ եղող իրենց սիրական հայ-
րենակիցներու բախտով եւ անոնց օգնելու ջանքեր պիտի ը-
նեն ու մղում տան մեր հայրենակցական գործերու յառաջ-
դիմութեան:

Արդեօք կա՞յ աւելի վսեմ եւ խիղճ հանգստացնող գործ
մը՝ քան հայրենիքի վերաշինութեան եւ հայրենակիցներու
օգնութեան գործը:

Մարտէլլ, Ֆրանսա

Պ. ՏԱՐՂՈՒՆԵԱՆ

ԲԱՅՕԹԵԱՅ ՊՏՈՅՑ

ՇԻՔԱԿՕ. — Ծովառցի երիտասարդներու ձմեռ եղանա-
կի բացօթեայ պտոյտը տեղի պիտի ունենայ 1928, Յունիւլ.
Տի առաւուն: Պտոյտի վայրը պիտի ըլլայ Միւլօքի էվլինիւի
անտառը:

ԶՆՔՈՒՇՑԻՆԵՐՈՒ ԿԵԱՆՔԷՆ

ՇԻՔԱԿՕ. — «Ծովառ»ի Վարչութիւնը իր մասնաւոր չը-
նորհակալութիւնը կը յայտնէ Տէր եւ Տիկին Դ. Բունեանի,
որ «Ծովառ»ը տպելու եւ այլ գործերը կարգադրելու համար
ամբողջ տարի մը սիրայօժար վարչութեանս տրամադրեցին
իրենց բնակարանը եւ մեզի գործակցելով նպաստեցին «Ծո-
վառ»ի յաջողութեան: Վարչութիւնս մեծապէս կը գնահա-
տէ Տէր եւ Տիկ. Բունեանի մասուցած ծառայութիւնը:

Յիշատակութեան արժանի են նաեւ անոնց ամէն առթիւ
ըրած հիւրասիրութիւնները:

ԾՕՎԱՌ. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՑԻ
ՎԱՐՁՈՒԹԻՒՆ

Պրն. Խ. Որբերեան Դեկտեմբերի սկիզբները ինքնա-
չարժի արկածի մը հանդիպելով բարեբախտաբար լուրջ վը-
տանդէ մը ազատած է՝ թէեւ ծանրապէս վիրաւորուած է:
Արկածը պատահած է հանրակառքէն դուրս ելլելու պահուն
ետեւէն վազող ինքնաչարժի մը վարիչին անզգուշութենէն:

Պրն. Որբերեան նախապէս հիւանդանոց փոխադրուե-
լով նախնական խնամքը տրուելէ յետոյ տուն բերուած է, եւ
տասնեւհինգ օր ալ տան մէջ իր արկիւղը կողմէ տարուած
հոգատարութիւնով՝ ուրախ ենք ենք ըսելու որ այժմ ապա-
քինած է եւ ի վիճակի է գործելու:

Պրն. Պետրոս Սարգիսեանի ննջասեռակին մէջ ցերեկ
ատեն հրդեհ ծագելով՝ այրած է տնեցիներու եւ իրենց
փոքրիկին մահահալանքին ու այլ գոյքերը: Պրն. Սարգիս-

եան եւ Պրն. Կ. Տէր Ստեփանեան նոյն պահուն տունն ըլլալով յաջողած են հրդեհին առաջին առնել շուտով:

Բարերարատարաւ տան կահ կարասիները ապահովագրուած ըլլալով ունէ նիւթական կորուստ չեն ունեցած:

ԼՐԱՏՈՒ

—o—

Նիւ ԵՕՐՔ. — Ձեռնայ Վերաչինաց Միութեան Նիւ Եօրքի մասնաճիւղին վարչութիւնը պեղեցիկ դադարաւր ունեցած էր Միութեան չորրորդ տարեգարձին առթիւ Նոյ. 27, Կիրակի կէսօրէն վերջ սարքել թէյասեղան մը տեղւոյս ըստ սրահներէն միոյն մէջ:

Ատենապետ Պրն. Ա. Փապուճեան պատշաճ կերպով օրուան նպատակը բացատրելէ յետոյ, ծանօթութիւններ տըլաւ նաեւ Վերաչինացի գործերուն շուրջ. մասնաւորապէս մէջբերումներ ըրաւ Հալէպէն, Պէյրութէն եւ Մարսէյէն եկած նամակներէ, ուր հայրենակիցներ կը գանգատէին մեղի որ տարի մը առաջ իրենց անունները զրկած եւ յօժարութիւն յայտնած էին Հայաստան մեկնելու համար, սակայն ցարդ դրական եւ ոչ մէկ պատասխան ստացած են: Անոնք իրաւամբ դիտել կուտային թէ լաւ է որ մեղ չխանդարէք սին յոյսեր ներշնչելով մեղի եւ բարի ըլլաք հանգիստ թողուլ մեղ, եթէ չէք կրնար օգնել մեղի Հայաստան ուղեւորելու համար:

Թող ամէնան եւ եթէ կրնան սթափին անոնք, սրոնք անձնական քննախնդրութեամբ եւ ըստ հաճոյս ցարդ արդեւք հանդիսացած են Միութեան գործունէութեան եւ զորկած մեր հայրենակիցները Հայաստան երթալու բախտաւորութենէն ու հաճոյքէն:

Ատենապետին հրաւերով մեղի խօսեցաւ Պրն. Ս. Մաթոսեան, շնորհակալ հաւաքական աշխատանքի պէտքը Վերաչինացի գործին մէջ:

Այդ օր մեր մէջ ունէինք Թիւատէլֆիայէն Պրն. Կ. Խ. Թուխմանեան, որ նոյնպէս ատենապետին հրաւերով խօսեցաւ հայրենասիրութեան եւ մաքուր նկարագրի շուրջ:

Վարչութիւնը օրուան տօնին առթիւ յատուկէն պատրաստել տուած էր մեծկակ քէյք մը, որուն վրայ կը վառէին չորս մոմեր՝ Միութեան չորրորդ տարեգարձը խորհրդանշելով: Քէյքը կտրելու եւ ժողովուրդին բաժնելու համար աճուրդի ձեւով նուէրներ եղան եւ կարճ ժամանակի մէջ գոյացաւ 90 տոլարի դումար մը: Մասնաւոր դնահատութեան արժանի են Պրնք. Պ. Էրմոյեան, Պ. Ստեփանեան եւ Մ. Խաչատուրեան, որոնք դանակը իրարու ձեռքէ խլելու մրցում մը ունեցան: Վերջին յաւելումը ըրաւ Մ. Խաչատուրեան եւ ստացաւ քէյքը կտրելու իրաւունքը:

Տէր եւ Տիկ. Թանայեանի կողմէն նուիրուած խորոված հաւը աճուրդի դրուելով շահեցաւ Գ. Մինասեան:

Սոյն երեկոյթին մասնաւոր փայլ մը կուտային Թուխմանեան եղբարք եւ երկու ընկերները իրենց նուագով, անոնք մինչեւ վերջը նուագեցին լաւ կտորներ եւ մենք ինքզինքնիս պահ մը զգացինք մեր երկրին մէջ՝ ապրելով անոր քաղցր մթնոլորտը: Երեկոյթի բարոյական օգտակարութեանէն դատ ունեցանք 131 տոլարի հասոյթ մը:

*** Մեր ծանօթ հայրենակիցներէն Մ. Աւետիս Էլիմանեան այս օրերս Կիպրոսէն վերադարձաւ հոս: Բարի գալուստ կը մաղթենք իրեն:

Վէսթ. Նիւ Եօրք

ԱՅԲ-ՄԵՆ

ԱՄԷՆ Ձեռնացի ազատ թող զգայ ինքզինքը արտայայտակ, Ծովառի մէջ:

ՄԻ ՔԱՆԻ ԾՆՈՒՆԴԻ ՆՈՒԷՐՆԵՐ ՄԵՐ ԱՆՁՆՈՒԷՐՆԵՐՈՒՆ

Ձեռնայ Վերջ. Միութեան Կեդր. վարչութեան. — Արա

չարժ եւ հաստատուն մեքենայ մը:

«Ծովառ»ի հմրագրապետ Պետրոս Փապուճեանի. — Դէպ

թողթ եւ տակառ մը մեկնա:

Ա. Մինասեանի. — «Ծովառ»ի սարերէն փունջ մը ծաղիկ

Ս. Մ. Յակոբեանի. — Աշխատելու համար քիչ մը ժամանակ

Մ. Մ. Գրիգորեանի. — Լուրջ եւ օգտակար դրութիւններ

լեցուն տետրակ մը:

Ս. Յ. Պապեանի. — Մէկ միլիոն հատորնոց դրագարան

Յ. Յ. Մանուկեանի. — Հին յուշերուն համար նոր խուրձ

ձան Աշտարակեանի. — Հայաստանի սահմաններէն

հօտ մը ոչխար:

Մ. Նամարեանի. — «Ծովառ»ին դրելու համար գրչած

մը:

Խ. Պոքոեանի. — Ձեռնայ դիրքերը դժելու համար սրած

մատիտ մը:

Մ. Յատկալուրեանի. — Պահակի պաշտօն Ծովառը պա

պանելու համար:

Ծովառ Ընթ. Ընկ. Անդամներուն. — Գործի յաջողութիւն

Կ. Կ. Թուխմանեաններու. — Տետրակ մը թուղթ եւ կա

մար մը:

Մեր Գաղթականներուն. — Իսկիւրակ լերան չափ համրե

թիւն:

Ամերիկացի Բոլոր Ձեռնացիներուն. — Նոր սիրտ եւ դ

ուր սրունքներ՝ Հին Ձեռնացի «Նոր»ը քաղելու համ

Շիֆակօ

ԿԱՅԾ

ԾՕՎԱՌԻ 1927-Ի ՀԱՇՈՒԵԿՇԻՈՒՐ

ՄՈՒՏՔ

Նիւ Եօրքէն հայրենակիցներէ զրկուած նուէրներ

Թիւատէլֆիայէն զրկուած նուէրներ

Շիքակոյէն ստացուած նուէրներ

Էլճինէն (Իլլինոյ) զրկուած նուէրներ

Լոս Անճըլեսէն զրկուած նուէրներ

Տէթ Վէլիէն զրկուած նուէրներ

Փրէզիդէն եւ շրջականներէն զրկուած նուէրներ

Լօրէնսէն եւ Մէթիւ Մէս.էն զրկուած նուէրներ

Շիքակոյի Ծովառ Ընթ. Ընկ. Անդամներուն մուտքէն

Շիքակոյի Ծովառ Ընթ. Ընկ. Անդամներուն

Ամաստուրքերէն

Շիքակոյի մէջ ձեռքէ ծախուած թերթերէն

Ընդհ. Մուտք՝

ԵԼՔ

Մեքենաներու համար ծախսուած

Մթէնալի, թուղթի, մեկնի, պահարանի,

փօսթի եւայլնի

Ընդհ. ծախս՝

Գանձը կը մնայ

Վերոյիշեալ հաշիւը ներկայացուցած է «Ծովառ»ի ընդհանուր ծախսերը 1927-ի համար: Յիշատակենք, որ վաւերացուած է «Ծովառ»ի վարչութեան կողմէ: